

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

शिखंडीचययौकर्णधृष्टद्युम्नः सुतंतव ॥ दुःशासनं महाराजमहत्यासेनयावृतं ॥ ११ ॥ नकुलो वृषसेनं तु चित्रसेनं युधिष्ठिरः ॥ उलूकं समरे राजन्सहदेवः समभ्य
यात् ॥ १२ ॥ सात्यकिः शकुनिश्चापि द्रौपदेयाश्चकौरवान् ॥ अर्जुनं चरणे यत्तो द्रोणपुत्रो महारथः ॥ १३ ॥ युधामन्युमहोष्वासं गौतमोभ्यपतद्रणे ॥ कृतवर्मा च
बलवानुत्तमौजसमाद्रवत् ॥ १४ ॥ भीमसेनः कुरुहस्सर्वान् पुत्रांश्चतवमारिष ॥ सहानीकान्महाबाहुरेक एव न्यवारयत् ॥ १५ ॥ शिखंडी तु ततः कर्णं विचरंतमभीत
वत् ॥ भीष्महंता महाराजवारयामास पत्रिभिः ॥ १६ ॥ प्रतिकुक्षस्ततः कर्णो रोषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ शिखंडिनं त्रिभिर्बाणैर्भ्रुवोर्मध्येभ्यताडयत् ॥ १७ ॥ धारयंस्तु
सतान्बाणान् शिखंडी बद्धशोभत ॥ राजतः पर्वतो यद्वचिभिः शृंगैरिवोत्थितैः ॥ १८ ॥ सोतिविद्धो महोष्वासः सूतपुत्रेण संयुगे ॥ कर्णं विव्याध समरे न वत्यानि शितैः
शरैः ॥ १९ ॥ तस्य कर्णो हयान्दत्वा सारथिं च त्रिभिः शरैः ॥ उन्मथ्य ध्वजं चास्य क्षुरप्रेण महारथः ॥ २० ॥ हताश्वान्तु ततो यानादवपुत्यमहारथः ॥ शक्तिं चिक्षे
प कर्णयि संक्रुद्धः शत्रुतापनः ॥ २१ ॥ तां छित्वा समरे कर्णं त्रिभिर्भारतसायकैः ॥ शिखंडिनमथा विध्यन्न वभिर्निशितैः शरैः ॥ २२ ॥ कर्णचापच्युतान्बाणान्व
र्जयंस्तु नरोत्तमः ॥ अपयातस्ततस्तूर्णं शिखंडीभृशविक्षतः ॥ २३ ॥ ततः कर्णो महाराजपांडुसैन्या न्यशातयत् ॥ तूलराशिं समासाधयथावायुर्महाबलः ॥ २४ ॥
धृष्टद्युम्नो महाराजतव पुत्रेण पीडितः ॥ दुःशासनं त्रिभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ २५ ॥ तस्य दुःशासनो बाहुं सव्यं विव्याध मारिष ॥ सतेन रुक्मपुंखेन भहेना
नतपर्वणा ॥ २६ ॥ धृष्टद्युम्नस्तु निर्विद्धः शरं घोरममर्षणः ॥ दुःशासनाय संक्रुद्धः प्रेषयामास भारत ॥ २७ ॥ आपतंतं महावेगं धृष्टद्युम्नसमीरितं ॥ शरैश्चिच्छेदपु
त्रस्ते त्रिभिरेव विशांपते ॥ २८ ॥ अथापरैः सप्तदशैर्भीष्टैः कनकभूषणैः ॥ धृष्टद्युम्नं समासाध बाह्वोरु रसि चार्पयत् ॥ २९ ॥ ततः सपार्पतः क्रुद्धो धनुश्चिच्छेदमारिष ॥
क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन तत उच्चुक्रुशुर्जनाः ॥ ३० ॥ अथान्यद्दनुरादाय पुत्रस्ते प्रहसन्निव ॥ धृष्टद्युम्नं शरव्रातैः समंतात्पयवारयत् ॥ ३१ ॥ तव पुत्रस्य ते दृष्ट्वा विक्रमं सु
महात्मनः ॥ व्यस्मयंतरेण योधाः सिद्धाश्चाप्सरसांगणाः ॥ ३२ ॥ धृष्टद्युम्नं न पश्यामघटमानं महाबलं ॥ दुःशासनेन संक्रुद्धं सिंहेनैव महागजं ॥ ३३ ॥ ततः सरथ
नागाश्वाः पंचालाः पांडुपूर्वज ॥ सेनापतिं परीप्संतो रुरुधुस्तनयंतव ॥ ३४ ॥ ततः प्रवद्यते युद्धं तावकानां परः सह ॥ घोरं प्राणभृतां काले भीमरूपं परंतप ॥ ३५ ॥ न
कुलं वृषसेनस्तु भित्वा पंचभिरायसैः ॥ पितुः समीपे तिष्ठन्वै त्रिभिर्न्यैरविध्यत ॥ ३६ ॥